UDKAST

Forslag

til

Lov om en aldersgrænse for børn og unges adgang til visse digitale tjenester[1]

§ 1. Denne lov finder anvendelse på børn og unges adgang til digitale tjenester, der opfylder alle følgende kriterier, jf. dog stk. 2:

1) Tjenesten er omfattet af definitionen i artikel 2, nr. 7, eller artikel 2, nr. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om åbne og fair markeder i den digitale sektor og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og (EU) 2020/1828 (forordningen om digitale markeder).
2) Tjenesten er udpeget af Europa-Kommissionen som en meget stor onlineplatform, jf. artikel 33 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (forordningen om digitale tjenester).
3) Tjenesten tilgås ved oprettelse af en brugerprofil med login.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse på digitale tjenester, der udelukkende eller primært har til formål at gøre det muligt for brugere at deltage i professionel netværksdannelse eller faglig udvikling.

§ 2. Det er forbudt for børn og unge under 15 år at tilgå digitale tjenester som nævnt i § 1.

§ 3. Loven træder i kraft den 1. juli 2027.

§ 4. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

[1] [Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation).]

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1.	Indledning
2.	Baggrund
3.	En national aldersgrænse for børn og unges adgang til visse digitale tjenester
3.1.	Gældende ret
3.2.	Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
4.	Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser
5.	Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
6.	Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
7.	Administrative konsekvenser for borgerne
8.	Klimamæssige konsekvenser
9.	Miljø- og naturmæssige konsekvenser
10.	Forholdet til EU-retten
11.	Hørte myndigheder og organisationer m.v.
12.	Sammenfattende skema

1. Indledning

I Danmark bliver børn stadigt yngre, når de får en smartphone, og de fleste børn får en social medieprofil, før de fylder 13 år.

Digitale tjenester fylder i dag meget i børn og unges liv, og det sker i en fase af livet, hvor de endnu ikke har fuldt udviklede evner til at håndtere presset, de sociale mekanismer og det kommercielle indhold, de møder online. Digitale tjenester som sociale medier udnytter i dag funktioner og designtiltag som ”streaks” og notifikationsmønstre, der skaber afhængighed og fastholder børn og unge i en konstant tilstedeværelse online. For mange børn og unge er det ikke en reel mulighed at ”logge af”, da det ofte svarer til at melde sig ud af fællesskabet. Derudover eksponeres mange børn og unge for skadeligt, ekstremt eller hadefuldt indhold. Det sker også, uden at de selv opsøger det. Algoritmerne forstærker det, der vækker stærke følelser, og skelner ikke mellem det oplysende og det skadelige. Det gør det digitale miljø uforudsigeligt og i nogle tilfælde farligt for børn og unge at færdes i.

Lovforslaget indeholder derfor regler, der indfører en national aldersgrænse på 15 år for at tilgå de digitale tjenester, hvor børn og unge er mest udsatte. Det betyder, at det vil være forbudt for børn og unge under 15 år at tilgå visse digitale tjenester.

2. Baggrund

Den 7. november 2025 indgik den daværende regering (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Det Konservative Folkeparti og Radikale Venstre en politisk aftale om digital børnebeskyttelse. Det politiske grundlag af 2. juni 2026 for firkløverregeringen skærper aftalen om digital børnebeskyttelse, idet der ikke skal kunne gives mulighed for forældredispensation fra 13 år, som ellers var en del af aftalen. Den politiske aftale blev genbekræftet i september 2026 af regeringspartierne (Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Moderaterne og Radikale Venstre) samt Det Konservative Folkeparti og Venstre. Lovforslaget udmønter den genbekræftede politiske aftale.

Aftalen om digital børnebeskyttelse bygger på hvidbogen ”En tryg barndom i en digital virkelighed”, som den daværende regering udgav den 7. oktober 2025, og ”11 anbefalinger til et trygt og godt digitalt børne- og ungeliv” fra Alliancen for et trygt og godt digitalt børne- og ungeliv udgivet den 25. september 2025.

Aftalen har til formål at beskytte børn og unge bedre i en digital virkelighed og sætter ifølge aftalepartierne en fælles retning for, hvordan

vi som samfund tager ansvaret tilbage og skaber klare rammer for de digitale fællesskaber, som børn og unge færdes i hver dag. Det er aftalepartiernes hensigt at sikre, at det bliver lettere at være forælder i en digital tid og tryggere at være barn.

Aftalepartierne er derfor enige om, at børns debutalder for adgang til sociale medier skal hæves. Børn skal derfor tidligst have adgang til sociale medier, når de er fyldt 15 år.

På den baggrund lægges der med dette lovforslag op til at indføre en national aldersgrænse på 15 år for at tilgå de digitale tjenester, hvor børn og unge er mest udsatte. Når der sigtes mod en national aldersgrænse på 15 år, er det for at sende et klart signal om, at visse digitale tjenester ikke bør være en del af barndommen.

Aftalepartierne er enige om, at lovgivningen ikke må ende med at straffe hverken børn eller forældre for at overtræde reglerne.

Lovforslaget forventes imidlertid at ville få den afledte effekt, at omfattede digitale tjenester vil skulle indføre effektiv alderskontrol for at efterleve deres forpligtelser efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF med senere ændringer (forordningen om digitale tjenester) og Europa-Kommissionens retningslinjer om foranstaltninger til at sikre et højt niveau af privatlivets fred, tryghed og sikkerhed for mindreårige online i henhold til artikel 28, stk. 4, i forordning (EU) 2022/2065 (herefter ”Europa-Kommissionens retningslinjer”). For nærmere herom henvises der til lovforslagets pkt. 10 vedrørende lovforslagets forhold til EU-retten.

En national aldersgrænse på 15 år vil være med til at understøtte forældrene i de bestræbelser, som de selv udfolder for at beskytte deres børn i den digitale verden.

Endelig skal lovforslaget ses som led i en lang række initiativer, der fra centralt hold allerede er eller vil blive iværksat for at beskytte børn og unge bedre i en digital verden, f.eks. indførelsen af digitale gårdvagter, der beskrives i den politiske aftale af den 7. november 2025 om digital børnebeskyttelse.

3. En national aldersgrænse for børn og unges adgang til visse digitale tjenester

3.1. Gældende ret

Der er ikke på nuværende tidspunkt fastsat regler om en aldersgrænse for børn og unges adgang til digitale tjenester i dansk ret.

Det følger af artikel 28, stk. 1, i forordningen om digitale tjenester, at udbydere af onlineplatforme, der er tilgængelige for mindreårige, indfører passende og forholdsmæssige foranstaltninger til at sikre et højt niveau af privatlivets fred, tryghed og sikkerhed for mindreårige på deres tjeneste. Europa-Kommissionen har i medfør af forordningens artikel 28, stk. 4, udstedt retningslinjer om foranstaltninger til at sikre et højt niveau af privatlivets fred, tryghed og sikkerhed for mindreårige.

Det følger af afsnit 6.1.3.1 i Europa-Kommissionens retningslinjer, at aldersbegrænsning understøttet af alderskontrol for adgang til bl.a. de digitale tjenester, som af Europa-Kommissionen er udpeget som meget store onlineplatforme, vil være en passende og forholdsmæssig foranstaltning til at sikre et højt niveau af privatlivets fred, tryghed og sikkerhed for mindreårige, når f.eks. EU-retten eller national ret i overensstemmelse med EU-retten fastsætter en minimumsalder for adgang til visse produkter eller tjenester, der tilbydes eller vises på en hvilken som helst måde på en onlineplatform, herunder specifikt definerede kategorier af sociale onlinemedietjenester.

Derudover følger det af artikel 28, stk. 3, i forordningen om digitale tjenester, at overholdelse af forpligtelserne i artikel 28 ikke må forpligte udbydere af onlineplatforme til at behandle yderligere personoplysninger med henblik på at vurdere, om tjenestemodtageren er mindreårig.

Lovforslaget anvender en række eksisterende definitioner fra EU-retten.

Det følger af artikel 2, nr. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om åbne og fair markeder i den digitale sektor og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og (EU) 2020/1828 (forordningen om digitale markeder), at der ved en ”social onlinenetværkstjeneste” forstås en platform, der gør det muligt for slutbrugere at komme i forbindelse og kommunikere med hinanden, dele indhold og opdage andre brugere og andet indhold på tværs af flere enheder og navnlig via chats, indlæg, videoer og anbefalinger.

Derudover følger det af artikel 2, nr. 8, i forordningen om digitale markeder, at der ved en ”videodelingsplatformstjeneste” forstås en

videodelingsplatformstjeneste som defineret i artikel 1, stk. 1, litra aa), i direktiv 2010/13/EU.

Det følger af artikel 1, stk. 1, litra aa), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester med senere ændringer (direktiv om audiovisuelle medietjenester), at der ved en "videodelingsplatformstjeneste" forstås en tjeneste som defineret i artikel 56 og 57 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvor hovedformålet med tjenesten eller en del af den, der kan adskilles herfra, eller en væsentlig funktion i tjenesten består i at udbyde programmer, brugergenererede videoer eller begge dele til offentligheden, som udbyderen af videodelingsplatformen ikke har noget redaktionelt ansvar for, med henblik på at informere, underholde eller oplyse via elektroniske kommunikationsnet som defineret i artikel 2, litra a), i direktiv 2002/21/EF og hvis tilrettelæggelse fastlægges af udbyderen af videodelingsplatformen, herunder ved brug af automatiske metoder og algoritmer og navnlig gennem visning, tagging og sekvensering.

Det følger af artikel 33, stk. 1, i forordningen om digitale tjenester, at bestemmelserne i forordningens afdeling 5 finder anvendelse på onlineplatforme og onlinesøgemaskiner, der pr. måned har et gennemsnitligt antal aktive tjenestemodtagere i Unionen på 45 mio. eller derover, og som er udpeget som meget store onlineplatforme eller meget store onlinesøgemaskiner i henhold til artikel 33, stk. 4.

3.2. Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Som beskrevet under pkt. 3.1 gælder der på nuværende tidspunkt ikke regler i dansk ret, som fastsætter en aldersgrænse for børn og unges adgang til visse digitale tjenester, dvs. et forbud mod, at børn og unge under 15 år kan tilgå visse digitale tjenester.

Det betyder også, at børn og unge i dag i udgangspunktet frit kan tilgå ikke-alderssvarende indhold på diverse digitale tjenester, selvom indholdet ikke nødvendigvis er rettet mod børn og unge. Det sker, selvom de fleste digitale tjenester formelt i deres vilkår og betingelser har angivet en aldersgrænse på 13 år.

I Danmark bliver børn stadigt yngre, når de får egen smartphone eller en anden digital enhed. Tal fra rapporten "Børns første skærme", som er gennemført af VIVE for Red Barnet og offentliggjort den 24. februar 2026 viser, at gennemsnitsalderen for et barns første egen enhed i form af en

tablet er 5,2 år, for en smartphone 8,1 år og for en computer 8,2 år. Det indebærer også, at de digitale tjenester fylder meget i børn og unges liv. Det fremgår af rapporten "Børns liv med sociale medier" fra Børns Vilkår offentliggjort den 16. maj 2024, at 94 pct. af børn i 12-års-alderen har en profil på et socialt medie. Ifølge en undersøgelse offentliggjort i februar 2025 fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen bruger 8-25-årige i gennemsnit 2 timer og 40 minutter dagligt på sociale medier. En anden undersøgelse offentliggjort i februar 2025 af Medierådet for Børn og Unge og Center for sociale medier, tech og demokrati viser desuden, at 89 pct. af unge i alderen 13-17 år bruger tid på Snapchat, 77 pct. bruger tid på YouTube, 76 pct. bruger tid på Instagram, 74 pct. bruger tid på TikTok og 49 pct. bruger tid på Facebook.

Det høje forbrug af digitale tjenester falder sammen med en fase af livet, hvor børn og unge endnu ikke har fuldt udviklede evner til at håndtere presset, de sociale mekanismer og det kommercielle indhold, de møder online. Der er en bevægelse i gang hos både børn, unge, forældre og i samfundet generelt. Over halvdelen af de unge synes selv, at de bruger for meget tid på digitale tjenester. Forældre ønsker mere viden, men har svært ved at finde råd og vejledning til at sætte rammer for og håndtere dilemmaer om deres børns digitale liv.

Det er Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriets vurdering, at en del af løsningen for at sikre, at børn og unge fremadrettet beskyttes bedre i den digitale verden, vil være, at der indføres en aldersgrænse for børn og unges adgang til visse digitale tjenester, hvorefter det vil være forbudt for børn og unge under 15 år at tilgå visse digitale tjenester.

Den foreslåede ordning vil medføre, at børn og unge under 15 år ikke længere lovligt vil kunne tilgå de digitale tjenester, som er omfattet af lovforslagets anvendelsesområde. At børn og unge ikke længere må "tilgå" visse digitale tjenester vil indebære, at de ikke må oprette og have en brugerprofil med login på tjenesterne, der giver dem adgang til at udnytte funktionerne og tilgå det indhold, som vil være tilgængeligt, når man har en brugerprofil med login på de omfattede tjenester. Det vil derudover indebære, at børn og unge under 15 år, som i forvejen har en brugerprofil på tidspunktet, hvor lovforslaget træder i kraft, ikke længere må tilgå denne.

Formålet med at fastsætte en aldersgrænse for adgang til visse digitale tjenester er at sikre, at børn og unge under 15 år ikke er til stede på tjenester, som kan være forbundet med risici for børn under denne alder.

Derudover kan det have den afledte konsekvens, at bevidstheden om disse risici øges hos både børnene, de unge og forældrene.

Den foreslåede ordning vil indebære, at det vil være børn og unge, som vil være lovens pligtsubjekter. Den foreslåede ordning vil imidlertid ikke indeholde håndhævelses- eller sanktionsbestemmelser, hvilket vil indebære, at hverken børn, unge eller deres forældre m.v. vil blive straffet med bøde el.lign. for at overtræde den foreslåede aldersgrænse i lovforslaget, jf. den politiske aftale af den 7. november 2025 om digital børnebeskyttelse. Den foreslåede ordning vil i stedet skulle være adfærdsregulerende og normerende for, hvornår det i samfundet fremadrettet anses for at være almindeligt at give børn og unge mulighed for at tilgå visse digitale tjenester.

Det er Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriets vurdering, at der er behov for en afgrænsning af lovforslagets anvendelsesområde, således at det ikke vil være samtlige digitale tjenester, der omfattes af forbuddet i lovforslaget. Afgrænsningen i lovforslagets § 1 har derfor til formål at forbyde børn og unge at tilgå de digitale tjenester, som kan være forbundet med risici for børn og unge, f.eks. i form af afhængighedsskabende design samt ulovligt eller skadeligt indhold, og som kan medføre samfundsmæssige risici, der er forskellige med hensyn til omfang og virkning fra dem, som mindre tjenester medfører.

Det er derfor Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriets vurdering, at anvendelsesområdet for den foreslåede ordning vil skulle afgrænses med afsæt i tre kumulative kriterier. Det betyder, at forbuddet i lovforslaget udelukkende vil gælde for de digitale tjenester, som opfylder alle tre kriterier.

For at være omfattet af den foreslåede ordnings anvendelsesområde skal den digitale tjeneste for det første være enten en ”social onlinenetværkstjeneste” eller en ”videodelingsplatformstjeneste” i overensstemmelse med artikel 2, nr. 7, eller artikel 2, nr. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om åbne og fair markeder i den digitale sektor og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og (EU) 2020/1828 (forordningen om digitale markeder).

Forståelsen af definitionerne i artikel 2, nr. 7 og artikel 2, nr. 8, i forordningen om digitale markeder vil skulle fortolkes i overensstemmelse med gældende EU-ret og national ret.

For det andet vil den digitale tjeneste skulle være udpeget af Europa-Kommissionen som en meget stor onlineplatform, jf. artikel 33 i forordningen om digitale tjenester.

Europa-Kommissionen fører på sin hjemmeside om forordningen om digitale tjenester en liste over, hvilke digitale tjenester der er udpeget til at være meget store onlineplatforme. Listen opdateres løbende efter behov, hvilket indebærer, at digitale tjenester både kan blive tilføjet eller fjernet fra listen. Listen er derfor ikke statisk. Det vil kun være de tjenester, der fremgår af denne liste (og som opfylder de to øvrige kriterier), der vil være omfattet af forbuddet, som børnene skal efterleve.

For det tredje vil den digitale tjeneste skulle tilgås ved oprettelse af en brugerprofil med login.

En række digitale tjenester kan enten helt eller delvist tilgås uden login. Efter den foreslåede ordning vil det være forbudt for børn og unge at tilgå den del af den digitale tjeneste, som tilgås ved oprettelse af en brugerprofil med login. Forbuddet vil derfor ikke omfatte den del af en digital tjeneste, der kan tilgås uden forudgående oprettelse af en brugerprofil med login.

Ved oprettelse af en brugerprofil med login angives der typisk oplysninger såsom navn/brugernavn, e-mailadresse, telefonnummer, adgangskode og eventuelle andre profiloplysninger (profilbillede m.m.). Brugerprofilen fungerer typisk som brugerens identitet på den digitale tjeneste.

Det er endvidere Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriets vurdering, at den foreslåede ordning, og dermed forbuddet, ikke vil skulle finde anvendelse på digitale tjenester, der udelukkende eller primært har til formål at gøre det muligt for brugere at deltage i professionel netværksdannelse eller faglig udvikling.

Med den foreslåede bestemmelse vil det således ikke være forbudt for børn og unge at tilgå digitale tjenester, som opfylder de tre kumulative kriterier, men udelukkende eller primært har til formål at gøre det muligt for brugere at deltage i professionel netværksdannelse eller faglig udvikling.

Kendetegnet ved disse tjenester vil typisk være, at tjenesterne faciliterer forbindelser mellem professionelle, mentorer m.m., der tilbyder faglige indsigter, herunder med fokus på samarbejde, videndeling og karriereudvikling. En tjeneste kan f.eks. give brugere mulighed for at oprette en profil, der beskriver deres professionelle baggrund og

karrieremål, hvilket gør det muligt for dem at komme i kontakt med potentielle arbejdsgivere eller professionelle forbindelser generelt.

Det er Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriets vurdering, at eftersom disse typer af digitale tjenester primært bruges til at opbygge professionelle netværk, vil det være mindre sandsynligt, at upassende eller skadeligt indhold vil blive publiceret på disse tjenester. Derfor vil denne type af digital tjeneste udgøre en begrænset risiko for børn og unge.

I forbindelse med den foreslåede ordning vil Digitaliseringsstyrelsen på sin hjemmeside (www.digst.dk) føre en ikke-bindende vejledende liste over, hvilke digitale tjenester der vil være omfattet af forbuddet. Formålet med listen vil være at skabe gennemsigtighed for børn og unge samt deres forældre, så det vil være lettere at gennemskue, hvilke digitale tjenester børnene ikke lovligt vil kunne tilgå efter lovforslaget. Listen vil blive opdateret løbende efter behov.

Den foreslåede ordning vil desuden skulle ses i sammenhæng med kravet om alderskontrol efter Europa-Kommissionens retningslinjer om foranstaltninger til at sikre et højt niveau af privatlivets fred, tryghed og sikkerhed for mindreårige online i henhold til artikel 28, stk. 4, i forordning (EU) nr. 2022/2065 (herefter ”Europa-Kommissionens retningslinjer”).

Det følger af afsnit 6.1.3.1 om alderskontrol i Europa-Kommissionens retningslinjer, at aldersbegrænsning understøttet af alderskontrol for adgang til bl.a. de digitale tjenester, som af Europa-Kommissionen er udpeget som meget store onlineplatforme, vil være en passende og forholdsmæssig foranstaltning til at sikre et højt niveau af privatlivets fred, tryghed og sikkerhed for mindreårige, når f.eks. EU-retten eller national ret i overensstemmelse med EU-retten fastsætter en minimumsalder for adgang til visse produkter eller tjenester, der tilbydes eller vises på en hvilken som helst måde på en onlineplatform, herunder specifikt definerede kategorier af sociale onlinemedietjenester. Den foreslåede ordning vil derfor forventes at få den afledte effekt, at de digitale tjenester, der er omfattet af lovforslagets anvendelsesområde, for at efterleve deres forpligtelser i henhold til artikel 28 i forordningen om digitale tjenester, vil skulle aldersbegrænse adgangen til deres tjenester ved at indføre alderskontrol med afsæt i den nationalt fastsatte aldersgrænse. Alderskontrollen skal sikre, at børn og unge, der er under 15 år, ikke længere vil kunne tilgå disse digitale tjenester.

Tilsynet med, om de digitale tjenester overholder reglerne i forordningen om digitale tjenester, varetages af den medlemsstat, hvor tjenesten er etableret eller har udpeget en retlig repræsentant, eller af Europa-Kommissionen. Digitaliseringsstyrelsen vil i sin funktion som koordinator for digitale tjenester i Danmark efter behov skulle samarbejde med Europa-Kommissionen eller tilsynsmyndigheden, hvor tjenesten er etableret eller har udpeget en retlig repræsentant, herunder ved at bidrage med data om potentielle overtrædelser af forordningen om digitale tjenester, f.eks. data om at børn og unge under 15 år fortsat tilgår en tjeneste omfattet af lovforslaget, som vil kunne bruges i en potentiel sag om overtrædelse af artikel 28. Lovforslaget er afgrænset til at omfatte en række af de tjenester, som er udpeget som meget store onlineplatforme. Der er på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse ikke udpeget sådanne tjenester i Danmark.

Den nationale digitale identitetstegnebog (AltID), som er reguleret ved lov nr. 301 af 26. februar 2026 om den nationale digitale identitetstegnebog, er et eksempel på et relevant værktøj, der kan anvendes til alderskontrol som forudsætning for at kunne tilgå visse digitale tjenester. AltID er udviklet med henblik på at sikre en høj grad af data- og privatlivsbeskyttelse og lever op til den standard for alderskontrol, som Europa-Kommissionen har fastsat. AltID vil således kunne anvendes af de omfattede digitale tjenester som et relevant værktøj til udførelse af effektiv alderskontrol.

Det skal understreges, at udbyderne efter artikel 28, stk. 3, i forordningen om digitale tjenester ikke kan forpligtes til at behandle yderligere personoplysninger med henblik på at vurdere, om en bruger er mindreårig.

Det er Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriets vurdering, at lovforslaget bør træde i kraft på et senere tidspunkt end selve vedtagelsen i Folketinget og den efterfølgende kundgørelse. Ikrafttrædelsestidspunktet er fastsat under hensyntagen til, at børn, unge og deres forældre vil have mulighed for at indrette sig efter de nye regler. Dette indebærer f.eks., at de børn under 15 år, der allerede ved lovens vedtagelse har en brugerprofil med login på de omfattede digitale tjenester, får mulighed for at downloade oplysninger, billeder m.v., som fremgår af deres eksisterende brugerprofiler. Det er dermed også forventningen, at det senere ikrafttrædelsestidspunkt vil være med til at understøtte en mere effektiv implementering af reglerne. Derudover vil ikrafttrædelsestidspunktet også give mulighed for at kommunikere budskabet om de nye regler, så alle relevante aktører kan indrette sig herefter.

Lovforslaget forventes at få den afledte effekt, at de digitale tjenester, der er omfattet af lovforslagets anvendelsesområde, for at efterleve deres forpligtelser i henhold til artikel 28 i forordningen om digitale tjenester, vil skulle aldersbegrænse adgangen til deres tjenester ved at indføre alderskontrol med afsæt i den nationalt fastsatte aldersgrænse. Ikrafttrædelsestidspunktet vil derfor også bidrage til, at de omfattede digitale tjenester vil have tid til at indrette sig herefter.

Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet finder det hensigtsmæssigt, at der gennemføres en evaluering af lovforslaget omkring to år efter lovforslagets ikrafttræden. Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet vil derfor, hvis lovforslaget vedtages, udarbejde en sådan evaluering, som oversendes til Folketinget. Hensigten med evalueringen er at sikre, at den fastsatte aldersgrænse har en reel effekt på børn og unges debutalder for sociale medier, henimod at normen bliver, at børn og unge tidligst debuterer på sociale medier, når de er fyldt 15 år.

Evalueringen bør desuden omfatte en vurdering af lovforslagets anvendelsesområde, herunder afgrænsningskriterier for hvilke digitale tjenester der er omfattet af forbuddet. Det kan f.eks. også omfatte fremkomsten af nye digitale tjenester.

Erfaringerne kan danne baggrund for overvejelser om et eventuelt behov for at præcisere eller ændre reglerne i lovforslaget.

For nærmere om lovens anvendelsesområde og forbuddet henvises til lovforslagets §§ 1 og 2 og bemærkningerne hertil.

4. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser

Det vurderes, at lovforslaget er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser. Nedenfor følger en gennemgang af forholdet til FN's konvention af 20. november 1989 om Barnets Rettigheder (Børnekonventionen).

Danmark har ratificeret Børnekonventionen, jf. bekendtgørelse nr. 6 af 16. januar 1992 af FN-konvention af 20. november 1989 om Barnets Rettigheder.

Børnekonventionen indeholder en regulering af børns rettigheder på alle samfundsområder. I det følgende opridses en række artikler med særlig relevans for børn og unge set i lyset af lovforslaget.

Det fremgår af præamblen til konventionen, at baggrunden for konventionen bl.a. er FN's Verdenserklæring om Menneskerettigheder, hvorefter børn har ret til særlig omsorg og bistand. Børnekonventionen tager bl.a. hensyn til Erklæringen om Barnets Rettigheder vedtaget af FN's generalforsamling den 20. november 1959 om, at barnet som følge af sin fysiske og psykiske umodenhed har behov for særlig beskyttelse og omsorg, herunder passende juridisk beskyttelse, både før og efter fødslen. Derudover fremgår det, at familien, som den grundlæggende enhed i samfundet og naturlige ramme for alle sine medlemmers og særligt børns opvækst og trivsel, bør gives den nødvendige beskyttelse og hjælp, således at den fuldt ud kan påtage sig sine forpligtelser i samfundet.

Det grundlæggende hensyn til barnets bedste fastslås i konventionens artikel 3, stk. 1. Det følger af denne bestemmelse, at i alle foranstaltninger vedrørende børn, hvad enten disse udøves af offentlige eller private institutioner for socialt velfærd, domstole, forvaltningsmyndigheder eller lovgivende organer, skal barnets tarv komme i første række. Barnets tarv skal således være et primært hensyn.

Det følger af konventionens artikel 5, at deltagerstaterne skal respektere det ansvar og de rettigheder og pligter, som forældrene har, eller, hvor dette finder anvendelse, tilsvarende ansvar, rettigheder og pligter, for så vidt angår medlemmerne af den udvidede familie eller samfundet i overensstemmelse med stedlig sædvane samt værger eller andre personer med juridisk ansvar for barnet, til på en måde, der svarer til den løbende udvikling af barnets evner, at yde passende vejledning og støtte til barnet i udøvelsen af rettighederne anerkendt i konventionen.

Det følger af konventionens artikel 12, stk. 1, at et barn, der er i stand til at udforme sine egne synspunkter, skal sikres retten til frit at udtrykke disse synspunkter i alle forhold, der vedrører barnet. Barnets synspunkter skal tillægges vægt i overensstemmelse med dets alder og modenhed.

Det følger af konventionens artikel 13, at barnet skal have ytringsfrihed. Retten omfatter frihed til uanset territoriale grænser at søge, modtage og videregive oplysninger og tanker af enhver art, enten mundtligt, skriftligt eller på tryk i form af kunst eller gennem en hvilken som helst anden udtryksmåde, barnet måtte vælge.

Efter konventionens artikel 16, stk. 1, må intet barn udsættes for vilkårlig eller ulovlig indblanding i sit privatliv og familieliv.

Det fremgår af konventionens artikel 17, at deltagerstaterne anerkender massemediernes vigtige rolle og skal sikre, at barnet har adgang til information og materiale fra forskellige nationale og internationale kilder, særligt de kilder, som har til formål at fremme barnets sociale, åndelige og moralske velfærd og fysiske og psykiske sundhed.

Det fremgår derudover af konventionens artikel 19, stk. 1, at deltagerstaterne skal træffe alle passende lovgivningsmæssige, administrative, sociale og uddannelsesmæssige forholdsregler til beskyttelse af barnet mod alle former for fysisk eller psykisk vold, skade eller misbrug, vanrøgt eller forsømmelig behandling, mishandling eller udnyttelse, herunder seksuelt misbrug, mens barnet er i forældrenes, værgens eller andre personers varetægt.

Det følger af konventionens artikel 23, stk. 1, at deltagerstaterne skal anerkende, at et psykisk eller fysisk handicappet barn bør have et indholdsrigt og menneskeværdigt liv under forhold, der sikrer værdighed, fremmer selvtillid og medvirker til barnets aktive deltagelse i samfundslivet.

Efter konventionens artikel 24, stk. 1, har deltagerstaterne pligt til at anerkende barnets ret til at nyde den højest opnåelige sundhedstilstand, adgang til at få sygdomsbehandling og genoprettelse af helbredet.

Efter konventionens artikel 31, stk. 1, skal deltagerstaterne anerkende barnets ret til hvile og fritid, til at lege og dyrke fritidsinteresser, som er passende for barnets alder, og til frit at deltage i det kulturelle og kunstneriske liv.

Derudover fremgår det af konventionens artikel 34, at deltagerstaterne påtager sig at beskytte barnet mod alle former for seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug. Deltagerstaterne skal bl.a. tage alle passende nationale, bilaterale og multilaterale forholdsregler for at forhindre, at et barn overtales eller tvinges til at deltage i nogen form for ulovlig seksuel aktivitet.

Endelig fremgår det af konventionens artikel 36, at deltagerstaterne skal beskytte barnet mod alle andre former for udnyttelse, der på nogen måde kan skade barnet.

Lovforslaget har til formål at udskyde børns debut på visse digitale tjenester og samtidig beskytte børn og unge i den digitale verden mod potentielt skadelige digitale tjenester. Visse digitale tjenester er blevet

forbundet med dokumenterede risici, herunder afhængighedsskabende og manipulerende design, digitale krænkelser og eksponering for kommercielt, skadeligt og ulovligt indhold. Der henvises i den forbindelse til pkt. 1 og 2 i lovforslagets almindelige bemærkninger for nærmere herom.

Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet bemærker hertil, at lovforslaget understøtter følgende centrale og overordnede principper og rettigheder i Børnekonventionen: artikel 3, om at barnets bedste skal komme i første række, artikel 16, om at intet barn må udsættes for vilkårlig eller ulovlig indblanding i sit privatliv, samt artikel 34 og 36 om beskyttelse af barnet mod alle former for udnyttelse, der på nogen måde kan skade barnet.

Lovforslaget vurderes ikke at være i strid med FN's Børnekonvention, herunder artikel 17 om barnets ret til information, artikel 23 om børn med psykisk eller fysisk handicap og deres ret til et indholdsrigt liv samt artikel 31 om barnets ret til leg og fritidsaktiviteter, jf. artikel 3 om barnets bedste som et grundlæggende hensyn.

Lovforslaget er begrundet i, at visse digitale tjenester indeholder dokumenterede risici, som kan sætte børn og unge i en særlig sårbar situation. På denne baggrund anses et forbud mod adgang til visse digitale tjenester for børn og unge under 15 år som et nødvendigt middel til at beskytte børn og unge i Danmark i overensstemmelse med hensynet til barnets bedste.

Det er på den baggrund Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriets vurdering, at det foreslåede forbud mod børn og unges adgang til visse digitale tjenester, dvs. i form af en national aldersgrænse, kan gennemføres inden for rammerne af FN's Børnekonvention.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

I forbindelse med den foreslåede ordning vil Digitaliseringsstyrelsen på sin hjemmeside (www.digst.dk) føre en ikke-bindende vejledende liste over, hvilke digitale tjenester der er omfattet af forbuddet for de omfattede persongrupper mod at tilgå visse digitale tjenester. Listen vil blive opdateret løbende efter behov. Der vil være tale om en mindre administrativ opgave.

En afledt konsekvens af lovforslaget vil forventeligt være, at de tjenester, der er omfattet af forslaget, i medfør af artikel 28 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (forordningen om digitale tjenester), vil være forpligtet til at gennemføre alderskontrol af brugere, der befinder sig i Danmark, og som ønsker at tilgå tjenesterne. Europa-Kommissionen har i sine retningslinjer til artikel 28 således angivet alderskontrol som en passende foranstaltning til onlinebeskyttelse af mindreårige, når en medlemsstat har en lovbestemt minimumsalder til tjenesten. Alderskontrollen vil skulle sikre, at den aldersgrænse, der følger af lovforslaget, bliver overholdt, så tjenesten handler i overensstemmelse med artikel 28 i forordningen om digitale tjenester. Tilsynet med, om de digitale tjenester overholder reglerne i forordningen om digitale tjenester, herunder konkret artikel 28, hvoraf kravet om alderskontrol følger, varetages af den medlemsstat, hvor tjenesten er etableret eller har udpeget en retlig repræsentant, eller af Europa-Kommissionen. Digitaliseringsstyrelsen vil i sin funktion som koordinator for digitale tjenester i Danmark efter behov skulle samarbejde med Europa-Kommissionen eller tilsynsmyndigheden, hvor tjenesten er etableret eller har udpeget en retlig repræsentant, herunder ved at bidrage med data om potentielle overtrædelser af forordningen om digitale tjenester, f.eks. data om at børn og unge under 15 år fortsat tilgår en tjeneste omfattet af lovforslaget, som vil kunne bruges i en potentiel sag om overtrædelse af artikel 28. Lovforslaget vil være afgrænset til at omfatte en række af de tjenester, som er udpeget som meget store onlineplatforme. Der er på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse ikke udpeget sådanne tjenester i Danmark.

Der er på finansloven 2026 afsat 0,5 mio. kr. årligt i 2026-2029 til initiativet om en national aldersgrænse for adgang til sociale medier i den daværende regerings (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) aftale af 7. november 2025 med Det Konservative Folkeparti og Radikale Venstre om digital børnebeskyttelse.

Lovforslaget har ikke økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for kommunerne eller regionerne.

Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet har vurderet, hvorvidt lovforslaget følger de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning. Der er i videst mulig udstrækning taget hensyn til principperne.

Der er i videst mulig udstrækning formuleret klare og enkle regler, jf. princip 1 og 4 om enkle og klare regler henholdsvis sammenhæng på tværs. I forbindelse med den foreslåede ordning vil Digitaliseringsstyrelsen på sin hjemmeside (www.digst.dk) føre en ikke-bindende vejledende liste over, hvilke digitale tjenester der er omfattet af forbuddet. Listen vil blive opdateret løbende efter behov. Desuden er der ved afgrænsningen af, hvilke tjenester der vil være omfattet lovforslagets aldersgrænse, anvendt allerede eksisterende begreber og definitioner i anden lovgivning, herunder i EU-retten.

I tilknytning til princip 2 om digital kommunikation bemærkes, at lovforslaget ikke indeholder regler, der stiller krav om obligatorisk digital kommunikation mellem borgere og virksomheder og det offentlige. Det skyldes, at lovforslaget ikke indeholder regler om tilsyn med eller håndhævelse af forbuddet for børn og unge mod at tilgå visse digitale tjenester, hvis de er under 15 år. Derfor vurderes regler om digital kommunikation ikke at være relevante.

Princip 3 vedrører, om reglerne muliggør automatisk sagsbehandling. Da lovforslaget som nævnt ikke indeholder regler om tilsyn eller håndhævelse, vurderes princippet ikke at være relevant.

Hvad angår princip 4 om data og begreber genbruges på tværs, kan til ovenstående tilføjes, at lovforslaget ikke lægger op til, at der skal indsamles data, herunder data der allerede er indsamlet af andre myndigheder.

Princip 5 om tryg og sikker datahåndtering vurderes ikke at være relevant i forhold til lovforslaget, da det ikke lægger op til indsamling eller genbrug af data.

Princip 6 om anvendelse af offentlig infrastruktur samt princip 7 om forebyggelse af snyd og fejl vurderes ikke at være relevante i forhold til lovforslaget.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget indeholder ikke regler, der på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse retter sig mod danske private virksomheder, hvorfor der ikke er tale om erhvervsrettet lovgivning. Lovforslaget har derfor ingen direkte økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Efter lovforslaget vil det være forbudt for børn og unge under 15 år at tilgå visse digitale tjenester. Lovforslaget indfører ikke nye krav, der er rettet mod erhvervslivet m.v.

En afledt effekt af lovforslaget vil forventeligt være, at udbydere af visse digitale tjenester ved efterlevelsen af deres forpligtelser efter artikel 28 i forordningen om digitale tjenester vil skulle iagttage den nationale aldersgrænse, der følger af den foreslåede ordning, ved at anvende alderskontrol med henblik på at sikre, at den nationale aldersgrænse efterleves.

Lovforslaget vil imidlertid være afgrænset til at omfatte et forbud mod børn og unges adgang til digitale tjenester, der er udpeget som meget store onlineplatforme af Europa-Kommissionen i medfør af artikel 33 i forordningen om digitale tjenester. Ingen danske virksomheder er på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse udpeget som en meget stor onlineplatform. Betingelsen for at blive udpeget som en meget stor onlineplatform er, at platformen pr. måned har et gennemsnitligt antal aktive tjenestemodtagere i EU på 45 millioner eller derover.

Lovforslaget kan have afledte erhvervsøkonomiske effekter, i det omfang den foreslåede aldersgrænse påvirker efterspørgslen efter indhold leveret af danske virksomheder til de omfattede onlineplatforme.

For virksomheder, der har børn under 15 år som en del af målgruppen for deres indhold, kan en reduktion i denne brugergruppe medføre en mindre rækkevidde for indholdet og dermed potentielt påvirke indtægter fra bl.a. annoncering og andre aktiviteter, der er afhængige af brugernes adgang til og anvendelse af indholdet.

Det vurderes ikke muligt at kvantificere de afledte erhvervsøkonomiske konsekvenser, da de vil afhænge af den enkelte virksomheds forretningsmodel, målgruppe og anvendelse af de omfattede onlineplatforme.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Som en afledt konsekvens af lovforslaget vil alle brugere, der befinder sig i Danmark, og som ønsker at få adgang til de omfattede tjenester, forventeligt løbende blive mødt med et krav om alderskontrol.

Kravet om alderskontrol fremgår ikke af lovforslaget, men følger i stedet af artikel 28 i forordningen om digitale tjenester.

Europa-Kommissionen har således i medfør af artikel 28, stk. 4, i forordningen om digitale tjenester udstedt retningslinjer med henblik på at bistå udbydere af onlineplatforme i, hvordan de kan efterleve deres forpligtelse om at sikre onlinebeskyttelse af mindreårige (Europa-Kommissionens retningslinjer (C/2025/5519) om foranstaltninger til at sikre et højt niveau af privatlivets fred, tryghed og sikkerhed for mindreårige online i henhold til artikel 28, stk. 4, i forordning (EU) 2022/2065).

Det følger af retningslinjernes afsnit 6.1.3.1 om alderskontrol, at aldersbegrænsning understøttet af alderskontrol for adgang til de digitale tjenester, som af Europa-Kommissionen er udpeget som meget store onlineplatforme , vil være en passende og forholdsmæssig foranstaltning til at sikre et højt niveau af privatlivets fred, tryghed og sikkerhed for mindreårige, når f.eks. EU-retten eller national ret i overensstemmelse med EU-retten, fastsætter en minimumsalder for adgang til visse produkter eller tjenester, der tilbydes og/eller vises på en hvilken som helst måde på en onlineplatform, herunder specifikt definerede kategorier af sociale onlinemedietjenester. De nævnte konsekvenser skal ses i lyset af formålet med lovforslaget om at beskytte børn og unge bedre i en digital verden.

8. Klimamæssige konsekvenser
Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten
Som følge af lovforslagets bestemmelse om en national aldersgrænse for børn og unges adgang til visse digitale tjenester er et udkast til lovforslaget blevet notificeret den 3. november 2026 over for Europa-Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundstjenester (kodifikation) (informationsproceduredirektivet).

Lovforslaget har derudover givet anledning til overvejelser i relation til forordningen om digitale tjenester. Det skal dog bemærkes, at lovforslaget ikke vil supplere forordningen om digitale tjenester.

Forordningen om digitale tjenester har til formål at opbygge en mere sikker og retfærdig online verden. Reglerne har bl.a. til formål at beskytte

forbrugere, herunder særligt mindreårige, og deres grundlæggende rettigheder mere effektivt samt at definere et klart ansvar for digitale tjenester. Forordningen om digitale tjenester er totalharmoniserende på området, hvilket indebærer, at medlemsstaterne hverken må vedtage lovgivning, der er mere eller mindre restriktiv inden for de harmoniserede reglers anvendelsesområde. Da det er børnene og de unge under 15 år, der vil være lovens pligtsubjekter, er det vurderingen, at lovforslaget ligger uden for de harmoniserede reglers anvendelsesområde.

Det følger af artikel 28, stk. 1, i forordningen om digitale tjenester, at udbydere af onlineplatforme, der er tilgængelige for mindreårige, indfører passende og forholdsmæssige foranstaltninger til at sikre et højt niveau af privatlivets fred, tryghed og sikkerhed for mindreårige på deres tjeneste. Forordningen om digitale tjenester forpligter således udbydere af onlineplatforme til at sikre onlinebeskyttelse af mindreårige.

Europa-Kommissionen har i medfør af artikel 28, stk. 4, i forordningen om digitale tjenester udstedt retningslinjer med henblik på at bistå udbydere af onlineplatforme i, hvordan de kan efterleve deres forpligtelse om at sikre onlinebeskyttelse af mindreårige. Det følger af afsnit 6.1.3.1 i Europa-Kommissionens retningslinjer , at aldersbegrænsning understøttet af alderskontrol for adgang til de digitale tjenester, som af Europa-Kommissionen er udpeget som meget store onlineplatforme, vil være en passende og forholdsmæssig foranstaltning til at sikre et højt niveau af privatlivets fred, tryghed og sikkerhed for mindreårige, når f.eks. EU-retten eller national ret i overensstemmelse med EU-retten, fastsætter en minimumsalder for adgang til visse produkter eller tjenester, der tilbydes og/eller vises på en hvilken som helst måde på en onlineplatform, herunder specifikt definerede kategorier af sociale onlinemedietjenester.

Lovforslaget forventes derfor at få den afledte effekt, at udbyderne af de omfattede digitale tjenester, for at efterleve deres forpligtelser i henhold til artikel 28 i forordningen om digitale tjenester, vil skulle aldersbegrænse adgangen til deres tjenester ved at indføre alderskontrol med afsæt i den nationalt fastsatte aldersgrænse. Dette vil ske med henblik på at sikre, at børn og unge, der er under 15 år, ikke længere vil kunne tilgå de omfattede digitale tjenester.

Europa-Kommissionen har den 17. september 2026 fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (2026/0286/COD) om EU KIDS ACT – ”EU Keeping Internet Digital Spaces Accountable and Trustworthy”. Forslaget har til formål at beskytte mindreårige mod

risikable digitale tjenester og AI-systemer, opretholde det digitale indre marked og opretholde en sammenhængende lovgivningsmæssig ramme og håndhævelsesstruktur for beskyttelse af mindreårige online. Forslaget anerkender de risici, som mindreårige står over for på visse sociale onlinenetværkstjenester og videodelingsplatforme, og begrænser derfor bl.a. den selvstændige adgang for børn under 15 år til at oprette konto på disse specifikke tjenester og systemer. Ved at fastsætte aldersgrænser for hele Den Europæiske Union er det hensigten at harmonisere divergerende nationale regler, der fjerner hindringer for gennemførelsen af det digitale indre marked, hvilket vil sikre retssikkerhed og et ensartet beskyttelsesniveau for alle børn i Den Europæiske Union.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 7. september 2026 til den 5. oktober 2026 (28 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

ADD-projektet, Advokatsamfundet, AE - Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Alexandra Instituttet, Amnesty International Danmark, Analyse & Tal, AU - Aarhus Universitet, BUPL, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Børns Vilkår, CBS – Copenhagen Business School, Center for Digital Pædagogik, Center for Digital Teknologiforståelse, Center for Dokumentation og Indsats mod Ekstremisme, Center for Ludomani, CEPOS – Center for Politiske Studier, Coding Pirates, Cybernauterne, Danish Tech Startups Association, Danmarks Lærerforening, Danmarks Statistik, Dansk Annoncørforening, Dansk Erhverv, Dansk Internet Forum, Dansk IT, Dansk Journalistforbund, Dansk Kulturinstitut, Dansk Stalking Center, Dansk Standard, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Advokater, Danske Gymnasiers Sammenslutning, DGI, Danske Skoleelever, Danske Handicaporganisationer, Danske Medier, Danske Universiteter, DataEthics, Dataetisk Råd, Dataetisk Ungeråd, Datatilsynet, Democracy X, Den Danske Dommerforening, Det Centrale Handicapråd, Det Kriminalpræventive Råd, DI Digital, Digital Infrastruktur, Digital Lead, Digital Stemme, Digitalt Ansvar, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, DPCMO - Danske Pressepublikationers Kollektive Forvaltningsorganisation, DTU - Danmarks Tekniske Universitet, DUF – Dansk Ungdoms Fællesråd, Erhvervshus Fyn, Erhvervshus Hovedstaden, Erhvervshus Midtjylland, Erhvervshus Nordjylland, Erhvervshus Sjælland, Erhvervshus Sydjylland, Erhvervsskolernes Elevorganisation, FDR – Danske Revisorer, Finanstilsynet, Forbrugerombudsmanden,

Forbrugerrådet TÆNK, Foreningen for Dansk Internethandel, Foreningen for Spiseforstyrrelser og Selvskade, Foreningen Spejderne, Forældrenes Landsorganisation FOLA, Google Denmark ApS, Headspace, Institut for Menneskerettigheder, IT-Branchen, IT-Politisk Forening, ITU - IT-Universitet i København, Justitia, KL - Kommunernes Landsforening, Kreativitet & Kommunikation, KU - Københavns Universitet, Legebranchen LEG, Medierådet for Børn og Unge, Mediesundhed for børn og unge, Meta, Microsoft Danmark, MINO Danmark, Netværket af Ungdomsråd (NAU), Nævnenes Hus, Politiets Online Patrulje, PROSA, Psykiatrifonden, Radio- og TV-Nævnet, Red Barnet, Retspolitisk Forening, Rigsrevisionen, RUC - Roskilde Universitetscenter, Rådet for Digital Sikkerhed, Rådet for Socialt Udsatte, Scammed.dk (Center for Digital Pædagogik), SDU - Syddansk Universitet, Sex og Samfund, SIND – Landsforeningen for psykisk sundhed, Skole og Forældre, Skolelederforeningen, SMV Danmark, Snapchat Denmark ApS, Spillemyndigheden (StopSpillet), StopChikane, SUMH (Sammenslutningen af Unge med Handicap), Sundhedsstyrelsen: Center for Mental og Digital Sundhed, Tech Policy Youth Committee, Teknologiens Mediehus, Teleindustrien, TikTok, TjekDet, Unicef DK, Ventilen, VIVE, Youth CTRL, Ældre Sagen, Aarhus BSS og AAU – Aalborg Universitet.

12. Sammenfattende skema		
	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Der forventes negative økonomiske konsekvenser for staten i form af merudgifter på 0,5 mio. kr. årligt i 2026-2029 til indsatsen om en aldersgrænse for børn og unges adgang til visse digitale tjenester.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske	Ingen	Lovforslaget har ingen direkte

konsekvenser for erhvervslivet m.v.		økonomiske konsekvenser, men kan have afledte erhvervsøkonomiske effekter, i det omfang den foreslåede aldersgrænse påvirker efterspørgslen efter indhold leveret af danske virksomheder til de omfattede onlineplatforme. Det vurderes ikke muligt at kvantificere de afledte erhvervsøkonomiske konsekvenser.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Som en afledt konsekvens af lovforslaget vil alle brugere, der befinder sig i Danmark, og som ønsker at få adgang til de omfattede tjenester, forventeligt blive mødt med et krav om alderskontrol fra de digitale tjenester.
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget er notificeret som udkast efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester med senere ændringer (informationsproceduredirektivet).	
Er i strid med de fem principper for implementering	Ja	Nej X

af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Der er på nuværende tidspunkt ikke fastsat regler i dansk ret om en aldersgrænse for børn og unges adgang til visse digitale tjenester.

Lovforslaget anvender en række eksisterende definitioner fra EU-retten.

Det følger af artikel 2, nr. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om åbne og fair markeder i den digitale sektor og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og (EU) 2020/1828 (forordningen om digitale markeder), at der ved en "social onlinenetværkstjeneste" forstås en platform, der gør det muligt for slutbrugere at komme i forbindelse og kommunikere med hinanden, dele indhold og opdage andre brugere og andet indhold på tværs af flere enheder og navnlig via chats, indlæg, videoer og anbefalinger.

Derudover følger det af artikel 2, nr. 8, i forordningen om digitale markeder at der ved en "videodelingsplatformstjeneste" forstås en videodelingsplatformstjeneste som defineret i artikel 1, stk. 1, litra aa), i direktiv 2010/13/EU.

Det følger af artikel 1, stk. 1, litra aa), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester med senere ændringer (direktiv om audiovisuelle medietjenester), at der ved en videodelingsplatformstjeneste forstås en tjeneste som defineret i artikel 56 og 57 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvor hovedformålet med tjenesten eller en del af den, der kan adskilles herfra, eller en væsentlig funktion i tjenesten består i at udbyde programmer, brugergenererede videoer eller begge dele til offentligheden, som udbyderen af videodelingsplatformen ikke har noget redaktionelt ansvar for, med henblik på at informere, underholde eller oplyse via elektroniske kommunikationsnet som defineret i artikel 2, litra a), i direktiv 2002/21/EF og hvis tilrettelæggelse fastlægges af udbyderen af videodelingsplatformen, herunder ved brug af automatiske metoder og algoritmer og navnlig gennem visning, tagging og sekvensering.

Det følger af artikel 33, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (forordningen om digitale tjenester), at bestemmelserne i forordningens afdeling 5 finder anvendelse på onlineplatforme og

onlinesøgemaskiner, der pr. måned har et gennemsnitligt antal aktive tjenestemodtagere i Unionen på 45 mio. eller derover, og som er udpeget som meget store onlineplatforme eller meget store onlinesøgemaskiner i henhold til artikel 33, stk. 4.

Det foreslås i *§ 1, stk. 1,* at loven finder anvendelse på børn og unges adgang til digitale tjenester, der opfylder de kriterier, der er oplistet i nr. 1-3, jf. dog stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse indeholder tre kumulative kriterier, som alle vil skulle være opfyldt, før der vil være tale om en digital tjeneste, som børn og unge under 15 år ikke må tilgå.

Begrebet »digital tjeneste« er ikke i sig selv entydigt defineret, men vil i denne forbindelse skulle forstås som en ”informationssamfundstjeneste” som defineret i artikel 1, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (informationsproceduredirektivet). ”Informationssamfundstjeneste” defineres heri som enhver tjeneste i informationssamfundet, dvs. enhver tjeneste, der normalt ydes mod betaling, og som teleformidles ad elektronisk vej på individuel anmodning fra en tjenestemodtager. Begrebet er meget bredt og vil derfor i relation til lovforslaget skulle ses i sammenhæng med den afgrænsning, som i øvrigt følger af lovforslagets § 1.

Det foreslås i § 1, stk. 1, *nr. 1,* at loven omfatter tjenester som defineret i artikel 2, nr. 7, eller nr. 8, i forordningen om digitale markeder.

Bestemmelsen vil medføre, at loven finder anvendelse på tjenester som defineret i artikel 2, nr. 7, i forordningen om digitale markeder. Efter artikel 2, nr. 7, forstås ved en ”social onlinenetværkstjeneste” en platform, der gør det muligt for slutbrugere at komme i forbindelse og kommunikere med hinanden, dele indhold og opdage andre brugere og andet indhold på tværs af flere enheder og navnlig via chats, indlæg, videoer og anbefalinger.

Bestemmelsen vil desuden medføre, at loven finder anvendelse på tjenester som defineret i artikel 2, nr. 8, i forordningen om digitale markeder. Efter artikel 2, nr. 8, forstås ved en ”videodelingsplatformstjeneste” en

”videodelingsplatformstjeneste” som defineret i artikel 1, stk. 1, litra aa), direktiv om audiovisuelle tjenester.

Det følger af artikel 1, stk. 1, litra aa), i direktiv om audiovisuelle medietjenester, at der ved en videodelingsplatformstjeneste forstås en tjeneste som defineret i artikel 56 og 57 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvor hovedformålet med tjenesten eller en del af den, der kan adskilles herfra, eller en væsentlig funktion i tjenesten består i at udbyde programmer, brugergenererede videoer eller begge dele til offentligheden, som udbyderen af videodelingsplatformen ikke har noget redaktionelt ansvar for, med henblik på at informere, underholde eller oplyse via elektroniske kommunikationsnet som defineret i artikel 2, litra a), i direktiv 2002/21/EF, og hvis tilrettelæggelse fastlægges af udbyderen af videodelingsplatformen, herunder ved brug af automatiske metoder og algoritmer og navnlig gennem visning, tagging og sekvensering.

Med den foreslåede bestemmelse vil det således være et kriterium, at den digitale tjeneste først og fremmest er omfattet af én af definitionerne i artikel 2, nr. 7, eller nr. 8, i forordningen om digitale markeder, før tjenesten vil være omfattet af lovforslagets anvendelsesområde. Det vil være tilstrækkeligt, at tjenesten kun er omfattet af én af definitionerne.

Forståelsen af definitionerne i artikel 2, nr. 7 og artikel 2, nr. 8, i forordningen om digitale markeder vil skulle fortolkes i overensstemmelse med gældende EU-ret og national ret.

Det foreslås i § 1, stk. 1, *nr. 2,* at loven omfatter tjenester, som er udpeget af Europa-Kommissionen som en meget stor onlineplatform i medfør af artikel 33 i forordningen om digitale tjenester.

Med den foreslåede bestemmelse vil det således for det andet være et kriterium, at den digitale tjeneste er udpeget af Europa-Kommissionen til at være en meget stor onlineplatform efter artikel 33 i forordningen om digitale tjenester.

Europa-Kommissionen fører på sin hjemmeside om forordningen om digitale tjenester en liste over, hvilke digitale tjenester der er udpeget til at være meget store onlineplatforme. Listen opdateres løbende efter behov, hvilket indebærer, at digitale tjenester både kan blive tilføjet eller fjernet fra listen. Listen er derfor ikke statisk. Det vil kun være de tjenester, der

fremgår af denne liste, og som opfylder de to øvrige kriterier, der vil være omfattet af forbuddet, som børnene vil skulle efterleve.

Endelig foreslås det i § 1, stk. 1, *nr. 3*, at loven omfatter tjenester, som tilgås ved oprettelse af en brugerprofil med login.

Med den foreslåede bestemmelse vil det således, som det sidste kriterium, være afgørende, at den digitale tjeneste tilgås ved oprettelse af en brugerprofil med login. Det bemærkes, at en række digitale tjenester samt indholdet herpå enten helt eller delvist kan tilgås uden login. Efter den foreslåede bestemmelse vil det være forbudt for børn og unge at tilgå den del af den digitale tjeneste, som tilgås ved oprettelse eller anvendelse af en brugerprofil med login. Forbuddet vil derfor ikke omfatte den del af en digital tjeneste, der kan tilgås uden forudgående oprettelse af en brugerprofil med login.

Ved oprettelse af en brugerprofil med login angives der typisk oplysninger såsom navn/brugernavn, e-mailadresse, telefonnummer, adgangskode og eventuelle andre profiloplysninger (profilbillede m.m.). Brugerprofilen fungerer typisk som brugerens identitet på den digitale tjeneste.

En brugerprofil med login kan f.eks. anvendes til at bekræfte, at det er den rette person, som anvender den digitale tjeneste, samt til at knytte eventuelle personlige aktiviteter til brugeren, såsom opslag, likes og beskeder.

En brugerprofil med login fungerer derfor ikke blot som en teknisk adgangsbarriere, men også som en kernefunktion til at strukturere måden, hvorpå den pågældende digitale tjeneste fungerer på i forhold til den pågældende bruger. Når brugeren er logget ind, får den digitale tjeneste mulighed for at tilpasse indholdet i form af målrettede anbefalinger, reklamer m.m., gemme brugerens egne data (f.eks. venneliste og opslag) samt tilbyde sociale funktioner som f.eks. kommentarer, beskeder og interaktion.

I forbindelse med den foreslåede ordning vil Digitaliseringsstyrelsen på sin hjemmeside (www.digst.dk) føre en ikke-bindende vejledende liste over, hvilke digitale tjenester, der er omfattet af forbuddet. Listen vil blive opdateret løbende efter behov. Formålet med listen vil være at sikre, at det bliver mere gennemsigtigt for børn og unge samt deres forældre, hvilke

digitale tjenester der er omfattet af forbuddet, og som børn og unge derfor ikke må tilgå.

Det foreslås i § 1, *stk. 2,* at loven ikke finder anvendelse på digitale tjenester, der udelukkende eller primært har til formål at gøre det muligt for brugere at deltage i professionel netværksdannelse eller faglig udvikling.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der vil være en række digitale tjenester, som det ikke vil være forbudt for børn og unge at tilgå, selvom de digitale tjenester i øvrigt opfylder kriterierne, der er oplistet i § 1, stk. 1, nr. 1-3.

Med den foreslåede bestemmelse vil det derfor ikke være forbudt for børn og unge at tilgå digitale tjenester, der udelukkende eller primært har til formål at gøre det muligt for brugere at deltage i professionel netværksdannelse eller faglig udvikling.

Om tjenesten udelukkende eller primært har til formål at gøre det muligt for brugere at deltage i professionel netværksdannelse eller faglig udvikling bør afgøres ud fra tjenestens faktiske funktion og indhold, snarere end hvordan tjenesteudbyderen selv måtte karakterisere dens formål.

Ved begrebet »udelukkende« henvises der til, at tjenesten kun har ét formål. I dette tilfælde vil formålet være at gøre det muligt for brugere at deltage i professionel netværksdannelse eller faglig udvikling.

Ved begrebet »primært« henvises der til, at tjenesten hovedsageligt kun har ét formål, som vil være det dominerende eller vigtigste formål, hvilket i dette tilfælde er at gøre det muligt for brugere at deltage i professionel netværksdannelse eller faglig udvikling, samtidig med at tjenesten også vil kunne have andre formål. Hvis en digital tjeneste har flere formål, vil der i forhold til betingelsen om primært skulle lægges vægt på, om brugerne fortsat ville anvende tjenesten, hvis de funktioner og egenskaber, som følger med det pågældende formål, blev fjernet. Hvis der sandsynligvis kun vil ske en lille ændring i antallet af brugere på tjenesten, eller i den måde eksisterende brugere vil anvende tjenesten på, er det ikke sandsynligt, at formålet knyttet til disse funktioner og egenskaber udgør det primære formål.

Kendetegnet ved disse tjenester vil typisk være, at tjenesterne faciliterer forbindelser mellem professionelle, mentorer m.m., der tilbyder faglige indsigter, herunder med fokus på samarbejde, videndeling og karriereudvikling. En tjeneste kan f.eks. give brugere mulighed for at oprette en profil, der beskriver deres professionelle baggrund og karrieremål, hvilket gør det muligt for dem at komme i kontakt med potentielle arbejdsgivere eller professionelle forbindelser generelt.

Da disse tjenester primært bruges til at opbygge professionelle netværk, vil det være mindre sandsynligt, at upassende eller skadeligt indhold vil blive publiceret. Derfor vil denne type tjenester udgøre en begrænset risiko for børn og unge.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger om Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriets overvejelser i forhold til lovforslagets anvendelsesområde.

Til § 2

Der er på nuværende tidspunkt ikke fastsat regler i dansk ret om en aldersgrænse for børn og unges adgang til visse digitale tjenester.

Det følger af artikel 28, stk. 1, i forordningen om digitale tjenester, at udbydere af onlineplatforme, der er tilgængelige for mindreårige, indfører passende og forholdsmæssige foranstaltninger til at sikre et højt niveau af privatlivets fred, tryghed og sikkerhed for mindreårige på deres tjeneste. Europa-Kommissionen har i medfør af artikel 28, stk. 4, i forordningen om digitale tjenester udstedt retningslinjer om foranstaltninger til at sikre et højt niveau af privatlivets fred, tryghed og sikkerhed for mindreårige.

Det følger af afsnit 6.1.3.1 i Europa-Kommissionens retningslinjer, at aldersbegrænsning understøttet af alderskontrol for adgang til bl.a. de digitale tjenester, som af Europa-Kommissionen er udpeget som meget store onlineplatforme, vil være en passende og forholdsmæssig foranstaltning til at sikre et højt niveau af privatlivets fred, tryghed og sikkerhed for mindreårige, når f.eks. EU-retten eller national ret i overensstemmelse med EU-retten, fastsætter en minimumsalder for adgang til visse produkter eller tjenester, der tilbydes og/eller vises på en hvilken som helst måde på en onlineplatform, herunder specifikt definerede kategorier af sociale onlinemedietjenester.

Det foreslås i *§ 2*, at det er forbudt for børn og unge under 15 år at tilgå de digitale tjenester, som er nævnt i § 1.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at det vil være forbudt for børn og unge under 15 år at tilgå de digitale tjenester, der vil være omfattet af lovforslagets anvendelsesområde, jf. § 1.

Fra det tidspunkt, hvor barnet fylder 15 år, vil barnet ikke længere være omfattet af lovens forbud. Fra dette tidspunkt vil bestemmelserne i lovforslaget derfor ikke være til hinder for, at barnets tilgår de digitale tjenester, der er omfattet af lovforslagets anvendelsesområde. Aldersgrænsen vil således skulle regnes fra det enkelte barns fødselsdato.

At børn og unge under 15 år ikke må »tilgå« de omfattede digitale tjenester vil indebære, at de ikke må oprette en brugerprofil med login på tjenesterne, der giver dem adgang til at udnytte funktionerne og tilgå det indhold, som vil være tilgængeligt, når man har en brugerprofil med login på de omfattede tjenester. Derudover vil det indebære, at børn og unge under 15 år, som i forvejen har en brugerprofil på tidspunktet, hvor lovforslaget træder i kraft, ikke længere må tilgå denne. Forbuddet vil således ikke kun omfatte oprettelsen af nye brugerprofiler, men vil også omfatte allerede eksisterende brugerprofiler på de omfattede tjenester.

Det vil være børn og unge, der er lovens pligtsubjekter. Det betyder, at det vil være barnets og den unges eget ansvar at sikre, at forbuddet efterleves i praksis, så barnet og den unge ikke tilgår de digitale tjenester, som er omfattet af lovens anvendelsesområde.

I de tilfælde, hvor barnet og den unge ikke efterkommer lovens bestemmelser, vil hverken barnet, den unge eller forældrene blive straffet, idet den foreslåede ordning ikke vil være strafsanktioneret. Hensigten med den foreslåede ordning vil i stedet være, at bestemmelserne vil skulle anses som adfærdsregulerende og normerende for, hvornår det i samfundet fremadrettet anses for at være almindeligt at give børn og unge mulighed for at tilgå visse digitale tjenester.

Det er forventningen, at lovforslaget vil få den afledte effekt, at de digitale tjenester, der er omfattet af lovforslagets anvendelsesområde, for at efterleve deres forpligtelser i henhold til artikel 28 i forordningen om digitale tjenester, vil skulle aldersbegrænse adgangen til deres tjenester ved at indføre alderskontrol med afsæt i den nationalt fastsatte aldersgrænse.

Alderskontrollen skal sikre, at børn og unge under 15 år ikke længere vil kunne tilgå de af forslaget omfattede digitale tjenester. Det vil også betyde, at alle brugere, der befinder sig i Danmark, og som ønsker at få adgang til de omfattede tjenester, forventeligt løbende vil blive mødt med et krav om alderskontrol fra de digitale tjenester.

For en nærmere beskrivelse af formålet og hensigten med at fastsætte en national aldersgrænse for børn og unges adgang til visse digitale tjenester henvises til pkt. 1 og 2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Det foreslås i *§ 3*, at loven træder i kraft den 1. juli 2027.

Det vil medføre, at loven træder i kraft den 1. juli 2027.

Til § 4

Det foreslås i *§ 4*, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Det vil medføre, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.